

ΟΤΑΝ Η ΟΛΟΜΕΤΩΠΗ ΕΠΙΘΕΣΗ

Μας καλούν για άλλη μία φορά να συμπορευτούμε για τον εθνικό στόχο.

Μας ζητάνε νέες θυσίες για να πετύχουμε το θαύμα της ελληνικής οικονομίας.

Δεν τους έφτασε το "ωραιό, το μεγάλο"... 2004? Η μήπως αυτό ήταν απλά η πρόβα τζενεράλε; το κοινωνικό αποδεκτό μεταβατικό στάδιο για την επιβολή ριζικών αλλαγών σε όλους τους τομείς της ζωής και τη δημιουργία της νέας εργασιακής πραγματικότητας?

ΒΑΦΤΙΖΕΤΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΘΑΥΜΑ

Η ολοκληρωτική αναδιάρθρωση του καπιταλισμού σε παγκόσμιο επίπεδο εισάγει και στη χώρα μας εξελίξεις που έχουν ως άμεσο στόχο την περαπέρα συσσώρευση πλούτου στα χέρια των λίγων και κύρια χαρακτηριστικά: την όξυνση των κοινωνικών ανισοτήτων, τον αφανισμό των λεγόμενων μεσαίων στρωμάτων, την ισοπέδωση των κεκτημένων.

Η νέα επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα, σύμφωνη με τις ευρωπαϊκές κατευθύνσεις - οδηγίες καὶ την "στρατηγική της Λιασβόνας" βαφτίζεται αύξηση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας. Σε απλά ελληνικά αύξηση της ανταγωνιστικότητας σημαίνει αύξηση της παραγωγικότητας, μείωση του κόστους εργασίας, αύξηση των κερδών των επιχειρήσεων.

Ηδη στο τραπέζι του "κοινωνικού διαλόγου" ανάμεσα στην κυβέρνηση, τους εργοδότες, τους επίσημους συνδικαλιστικούς φορείς έχουν τεθεί κομβικά ζητήματα για το μέλλον της εργασίας, αμφισβήτείται το δικαίωμα στη σταθερή, μόνιμη και "ασφαλή" εργασία και προωθείται το νέο μοντέλο της αβεβαιότητας και ανασφάλειας (ευελιξία, μαύρη εργασία, μερική απασχόληση).

Πιο συγκεκριμένα στους όμεσους στόχους της κυβέρνησης είναι:

- Η διευθέτηση του χρόνου εργασίας σε ετήσια βάση που θα συνοδεύεται με τη μείωση του κόστους των υπερωριών
- Η προώθηση του θεσμού της μερικής απασχόλησης
- Οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου εργασίας
- Η πρόωρη συνταξιοδότηση σε συνδυασμό με την αύξηση των ορίων της
- Η επιδότηση των επιχειρήσεων μέσω προγραμμάτων απασχόλησης, εκπαίδευσης του ΟΑΕΔ και ότι άλλο τους κατεβάσει η κούτρα τους....
- Η "απελευθέρωση" του ωραρίου στα καταστήματα (η καταπάτιση του ωραρίου μέσα στα ολυμπιακά έργα με τα 10ωρα - 12ωρα τα προηγούμενα χρόνια ήταν αυτό που άνοιξε ουσιαστικά το δρόμο στην ευρύτερη εφαρμογή του μέτρου)
- Η συνέχιση της ομηρίας των μεταναστών μέσα από τη διαδικασία νομιμοποίησης τους Ο νέος τύπος εργαζόμενου πρέπει να είναι λίγο απασχολούμενος, λίγο ασφαλισμένος, λίγο ειδικευμένος, λίγο απ' όλα... λίγο και από ζωή

ΟΤΑΝ Η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ ΒΑΦΤΙΖΕΤΑΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Ποια είναι η απάντηση του επίσημου συνδικαλιστικού και γενικότερα εργατικού κινήματος? Μήπως περιμένουν όλοι ένα θαύμα?

Η απάντηση της συνδικαλιστικής ηγεσίας ήταν άλλη μία τουφεκιά, αυτή τη φορά ούτε καν 24ωρη αλλά 3ωρη, φαίνεται δεν είχαν χρόνο να φύγουν από το τραπέζι του διαλόγου. Λίγο μετά τη συμπλήρωση ενός χρόνου της νέας κυβέρνησης θυμηθήκαν τους.... αγώνες. Δεν τους βγήκε και η συγκέντρωση πριν 4 μήνες λόγω... λεωφορειοπειρατείας..... Και καλά η "πλειοψηφία".

Η αριστερή, ταξική μειοψηφία που με το ένα πόδι βρίσκεται μέσα στη ΓΣΕΕ και με το άλλο έξω, ποια απάντηση έδωσε? Τι νόημα έχουν οι επαναστατικές "κορώνες" για 1200€ χαμηλότερου μισθού ή 60€ μεροκάμπου τη σπιγμή που τα Δ.Σ. των σωματείων που ελέγχουν υπογράφουν συμβάσεις με 35€ (βλ. Συνδικάτο Οικοδόμων, Σύμβαση Εργασίας για τις κατοσκευές).

Τι νόημα έχουν οι καταγγελίες για τα ελλειπή μέτρα ασφαλείας και την καταπάτηση του ωραρίου όταν μέσα στα ολυμπιακά εργοτάξια έχασαν τη ζωή τους 13 εργάτες και σακατεύτηκαν εκατοντάδες άλλοι χωρίς να δοθεί ουσιαστική απάντηση. Οι ηγεσίες του Σ.Κ. είναι εγκλωβισμένες στη λογική του εφικτού που θέτει ο ίδιος ο καπιταλισμός και οι κυβερνήσεις ακολουθώντας τους ίδιους ακριβώς στόχους της ανταγωνιστικότητας ή της εθνικής ανάπτυξης (ανάλογα με το κομματικό χρωματισμό του καθενός), αλλά και περιχαρακωμένες στα στενά όρια - της ήττας και αποτυχίας- που θέτουν οι πολιτικοί και κομματικοί τους φορείς. Το χειρότερο όμως γι' αυτούς είναι η πλήρης απομάκρυνση από τις σύγχρονες και πραγματικές ανάγκες της εργατικής τάξης και η αδυναμία τους ν' αντιληφθούν τα αδιέξοδα της πολιτικής τους.

ΜΗΠΩΣ ΗΡΘΕ Η ΩΡΑ ΝΑ ΓΥΡΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΛΑΤΗ ΚΑΙ ΝΑ ΠΡΟΧΩΡΗΣΟΥΜΕ?

Ετσι κι αλλιώς... ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΝ ΒΡΙΣΚΕΙΣ ΠΡΟΧΩΡΩΝΤΑΣ...

Ετσι κι αλλιώς... ΔΕΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ